

Ùdba Mariji

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski, muz. Izabela Bliźniewska

Mój tẽ synëszkù słodzëchny
Cëż jô tobie pòmòc mògã?
Placu mało, kùmk biédnëchny
Chòc tẽ dzeckã jes i Bògã.

Lepsi czas gwës zacznie nëkac
Jak kask mòce wléze na ce.
Lëdze serca mdą òdmëkac,
Dadzą jestkù, ciepło, place.

Rôd bëm pòswa ce na zemiã -
Nad Bôłtowé mòdré mòrze.
Tam kaszëbsczé bëłné plemiã
Swòje niwë kórno òrze.

Lud robòcy, mążny, wiérny
Achtnie na wiek wieków gòdno.
W żëcym stałi i przezérny
Z twòjim Òjcã mdze na wiedno.

Zamysł Maryi

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski

Mój ty syneczku słodziutki
Cóż mogę tobie pomóc?
Mało miejsca, żłób ubogi
Chociaż jestem dzieckiem i Bogiem.

Lepszy czas zapewnie pocznie biec
Gdy nabierzesz trochę siły.
Ludzie zaczną otwierać ci serca,
Dadzą jeść, ciepło, miejsca.

Chętnie posłałabym cię na ziemię -
Nad Bałtyckie modre morze.
Tam kaszubskie solidne plemię
Swoje niwy pokornie orze.

Lud pracowity, mężny, wierny
Uczci na wiek wieków godnie.
W życiu stały i przewidyjący
Z twoim Ojcem pozostanie na zawsze.